

Datum van inontvangstneming : 13/09/2017

Zaak C-481/17

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

9 augustus 2017

Verwijzende rechter:

Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

2 augustus 2017

Verzoekende partij:

████████████████████

Verwerende partij:

Direktor na direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” (ODOP) Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie (TSU) na Natsionalnata agentsia za prihodite (NAP)

Voorwerp van het hoofdgeding

Naheffingsaanslag van de Teritorialna direktsia (gebiedsdirectie) van het Natsionalnata agentsia za prihodite (nationaal agentschap voor overheidsinkomsten; hierna: „NAP”) in Veliko Tarnovo van 16 september 2016, waarvan het voor de rechter aangevochten deel bij beschikking van de Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” (ODOP) – Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na NAP [directeur van de directie „Betwisting en beheer inzake fiscale en sociale voorheffing” (ODOP) van Veliko Tarnovo bij het centrale bestuur van het NAP] van 16 december 2016 werd bevestigd en waarbij bovenop de door verzoeker aangegeven belasting een uit hoofde van de inkomstenbelasting rechtstreeks verschuldigd bedrag van 50 509,88 BGN vermeerderd met de ten tijde van de vaststelling van de bestreden naheffingsaanslag geldende wettelijke rente werd vastgesteld.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

Het verzoek om een prejudiciële beslissing vindt plaats op basis van artikel 267, eerste alinea, onder b), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Bij besluit C(2011) 863 def. van 11 februari 2011 van de Europese Commissie dat overeenkomstig artikel 108, lid 3, VWEU is gegeven en waarbij steunmaatregel nr. 546/2010 van de Republiek Bulgarije voor investeringen in landbouwbedrijven door middel van belastingvrijstelling verenigbaar is verklaard met artikel 107, lid 3, VWEU (hierna: „besluit van de Commissie”), heeft de Commissie de Republiek Bulgarije meegedeeld geen bezwaar te hebben tegen deze steun. Dit besluit bevatte concrete voorwaarden voor de toekenning van de steun alsmede termijnen voor de volledige controle achteraf van de naleving ervan.

De nationale belastingdienst heeft na afloop van de in het besluit van de Commissie vermelde controletermijn een belastingcontrole verricht. De bestuursautoriteit was van mening dat de betrokkene wel aan de specifieke maar niet aan de algemene voorwaarden voor de toekenning van de steun voldeed, welke weliswaar niet in het besluit van de Commissie maar in het nationale recht zouden zijn neergelegd. Om die reden heeft zij de bestreden naheffingsaanslag opgelegd.

De verwijzende rechter wenst te vernemen of voornoemde afwijkingen van het besluit van de Commissie vanuit Unierechtelijk oogpunt van belang zijn voor de rechtmatigheid van de bestreden naheffingsaanslag.

Prejudiciële vragen

1. Moet punt 16 van het besluit van de Commissie aldus worden uitgelegd dat er, gelet op de bevoegdheden van de Commissie enerzijds en de beginselen van procedurele autonomie en rechtszekerheid anderzijds, geen bezwaar bestaat tegen de toepassing van een nationale regeling volgens welke de in dat punt vastgelegde termijn voor de controle op de naleving van de voorwaarden voor de toegekende staatssteun slechts als indicatief en niet als dwingend wordt beschouwd?
2. Moeten de punten 7, 8, 14 en 45 van het besluit van de Commissie – gezamenlijk en teleologisch gezien met inaanmerkingneming van het evenredigheidsbeginsel – aldus worden uitgelegd dat de rechtmatige verkrijging/rechtmatige gebruikmaking van de steun uitsluitend afhangt van de naleving van de uitdrukkelijk in dit besluit vermelde nationale bepalingen voor de verlening van staatssteun, of is het toelaatbaar de naleving te eisen van andere in het nationale recht opgenomen voorwaarden, waarmee niet de doelstellingen worden nagestreefd waaraan de toekenning van de staatssteun bijdraagt?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht en rechtspraak

De verwijzende rechter verwijst naar artikel 3, lid 1, onder a), artikel 107, lid 3, onder c), en artikel 108, lid 3, VWEU.

Tevens verwijst hij naar de punten 5, 16, 26, 27, 29, 36 en 39 van de communautaire richtsnoeren voor staatssteun in de sector landbouw en bosbouw 2007-2013 (PB 2006, C 319, blz. 1).

De verwijzende rechter vermeldt voorts het besluit van de Commissie.

Hij verwijst naar de volgende arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie: arresten van 18 juli 2013, P (C-6/12, EU:C:2013:525); 20 mei 2010, Todaro Nunziatina & C. (C-138/09, EU:C:2010:291), en 27 juni 2017, Congregación de Escuelas Pías Provincie Betania (C-74/16, ECLI:EU:2017:496). De verwijzende rechter is evenwel van mening dat deze arresten weliswaar betrekking hebben op bepaalde aspecten van de opgeworpen vragen, maar zij geen nuttige elementen bevatten voor de uitlegging van de Unierechtelijke bepalingen die van toepassing zijn in het hoofdgeding.

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

1. Zakon za danatsite varhu dohodite na fizicheskite litsa (wet inzake de belasting op het inkomen van natuurlijke personen; hierna: „ZDDFL”)

Artikel 1 ZDDFL bepaalt dat deze wet ook op de belasting van de inkomsten uit een eenmanszaak van toepassing is.

Ingevolge artikel 26, lid 1, ZDDFL wordt de hoogte van de inkomsten uit een eenmanszaak vastgesteld aan de hand van de bepalingen van de Zakon za korporativnoto podohodno oblagane (wet op de vennootschapsbelasting; hierna: „ZKPO”) betreffende de fiscale winst.

Ingevolge artikel 48, lid 2, ZDDFL bedraagt het belastingtarief voor dergelijke inkomsten 15 % van de jaarlijkse maatstaf van heffing.

De in het betrokken jaar geldende versie van artikel 48, lid 6, ZDDFL luidt: „De volgens de jaarlijkse maatstaf van heffing verschuldigde belasting over de inkomsten uit een eenmanszaak wordt aan personen die als agrarisch ondernemer zijn geregistreerd, kwijtscholden tot een hoogte van 60 % van de jaarlijkse maatstaf van heffing voor de productie van onbewerkte plantaardige en dierlijke producten onder de voorwaarden voor de kwijtschelding van vennootschapsbelasting overeenkomstig artikel 189b van de Zakon za korporativnoto podohodno oblagane (ZKPO).”

Ingevolge artikel 48, lid 7, ZDDFL vormt de fiscale kwijtschelding staatssteun voor agrarisch ondernemers, waarvan geen gebruik mag worden gemaakt door een onderneming in moeilijkheden.

Overeenkomstig de op 1 januari 2009 in werking getreden § 26 van de overgangs- en slotbepalingen van de Zakon za izmenenie i dopalnenie (wet tot wijziging en aanvulling) van de ZDDFL vindt de fiscale kwijtschelding krachtens artikel 48, lid 6, ZDDFL plaats na goedkeuring van de Europese Commissie. Wordt deze goedkeuring uiterlijk 31 maart 2011 gegeven, dan kan de fiscale vrijstelling ook over het jaar 2010 worden toegepast.

Ingevolge de op 1 januari 2014 in werking getreden § 28 van de overgangs- en slotbepalingen van de Zakon za izmenenie i dopalnenie (wet tot wijziging en aanvulling) van de ZDDFL kan de belastingvermindering krachtens artikel 48, lid 6, ZDDFL worden gebruikt voor de belasting over 2013.

2. Zakon za korporativnoto podohodno oblagane (ZKPO)

Belastingplichtig in de zin van deze wet zijn overeenkomstig de toepasselijke versie van artikel 2, lid 1, punt 3, ZKPO eenmanszaken en natuurlijke personen die zijn geregistreerd als agrarisch ondernemers die hun belastbare inkomsten volgens artikel 26 ZDDFL vaststellen.

Artikel 166 ZKPO definieert het begrip „kwijtschelding van vennootschapsbelasting” als het recht van een belastingplichtige om de overeenkomstig deze wet vastgestelde vennootschapsbelasting niet aan de staatskas af te dragen, maar als privévermogen te behouden en voor wettelijk bepaalde doeleinden uit te geven.

Artikel 167, lid 1, ZKPO luidt als volgt: „De vennootschapsbelasting wordt volgens de in dit hoofdstuk geregelde procedure kwijtgescholden of verminderd respectievelijk het financiële resultaat wordt bij de vaststelling van het fiscale resultaat¹ verminderd, op voorwaarde dat jegens de belastingplichtige per 31 december van het respectieve jaar: 1. geen opeisbare openbare vorderingen bestaan; 2. geen geldboetes met in kracht van gewijsde gegane boetebeschikkingen wegens schending van bepalingen inzake publiekrechtelijke verplichtingen zijn opgelegd en 3. geen rente wegens tardief voldane vorderingen overeenkomstig de punten 1 en 2 is vastgesteld.”

De toepasselijke versie van artikel 189b, lid 1, ZKPO luidt: „De vennootschapsbelasting wordt aan belastingplichtigen die als agrarisch ondernemer zijn geregistreerd tot een hoogte van 60 % van het fiscale resultaat uit de productie van onbewerkte plantaardige en dierlijke producten kwijtgescholden.” In artikel 189b, lid 2, ZKPO zijn de cumulatieve voorwaarden

¹ Zie artikel 18 ZKPO („Fiscaal resultaat”): „Het fiscale resultaat is financiële resultaat dat overeenkomstig deze wet is gewijzigd.”

voor de kwijtschelding van de vennootschapsbelasting geregeld, waaronder de voorwaarden dat de kwijtgescholden belasting wordt geïnvesteerd in nieuwe gebouwen of agrarische techniek die onder normale marktvoorwaarden zijn verworven en voor een periode van ten minste drie jaar worden gebruikt voor de bedrijfsuitoefening; dat de agrarisch ondernemer geen andere financiële ondersteuning uit de staatskas en/of de begroting van de Europese Unie ontvangt enz.

Ingevolge § 41 van de overgangs- en slotbepalingen van de Zakon za izmenenie i dopalnenie (wet tot wijziging en aanvulling) van de ZDDFL vindt de belastingvermindering krachtens artikel 189b ZKPO plaats na goedkeuring van de Europese Commissie. Wordt deze goedkeuring uiterlijk 31 maart 2011 gegeven, dan kan de belastingvermindering ook over het jaar 2010 worden toegepast.

3. Danachno-osiguriteln protsesualen kodeks (wetboek van rechtsvordering in fiscale en socialeverzekeringszaken; hierna: „DOPK”)

Artikel 108, lid 1, DOPK bepaalt dat de verschuldigde belasting in een naheffingsaanslag wordt vastgesteld.

Ingevolge artikel 109, lid 1, DOPK wordt geen procedure voor de vaststelling van een belastingschuld ingeleid, wanneer sinds het einde van het jaar waarin de belastingaangifte is gedaan of had moeten worden gedaan, vijf jaar zijn verstreken.

Artikel 156, lid 1, DOPK bepaalt dat tegen de naheffingsaanslag, nadat hiertegen administratief bezwaar is gemaakt, binnen twee weken na dagtekening van de beschikking van de bestuurlijke autoriteit bij de bestuursrechter beroep kan worden ingesteld.

Ingevolge artikel 160, lid 1, DOPK doet de rechter de zaak af.

De verwijzende rechter verklaart dat de rechtspraak van de Varhoven administrativen sad (hoogste bestuursrechter; hierna: „VAS”), waarvan de beslissingen in zaken ter betwisting van soortgelijke naheffingsaanslagen niet vatbaar zijn voor hoger beroep, geen antwoord geeft op de vragen die volgens hem opheldering behoeven. Wat betreft de belastingplichtigen die onder artikel 2, lid 1, punt 3, ZKPO vallen, is de rechtspraak van de VAS ter uitlegging van het in het litigieuze belastingjaar toepasselijke nationale voorschrift van artikel 48, lid 6, ZDDFL niet helder. In een aantal van zijn beslissingen gaat de VAS ervan uit dat dit voorschrift de voorwaarden regelt om in aanmerking te komen voor belastingverminderingen – die een vorm van de toegestane staatssteun in de zin van het besluit van de Commissie zouden zijn – door enkel naar artikel 189b ZKPO te verwijzen en niet naar de algemene voorwaarden om in aanmerking te komen voor belastingvermindering overeenkomstig artikel 167 ZKPO. Een deel van de beslissingen van de VAS gaat die kant op, maar er zijn ook beslissingen waarin het tegengestelde standpunt wordt ingenomen. Als gevolg van deze verschillende uitlegging van de nationale voorschriften wordt vaak ten nadele van

de begunstigden het beginsel van gelijke behandeling geschonden, waarbij de rechtspraak van de VAS geen uitleggingselementen bevat die afgeleid zijn van de toepasselijke Unierechtelijke beginselen.

Beknopt overzicht van de feiten en de procedure

- 1 Verzoeker is een Bulgaars onderdaan die als eenmanszaak en agrarisch ondernemer met zijn bedrijf in het dorp Deventsi is geregistreerd. Zijn hoofdactiviteit is de productie van onbewerkte plantaardige en dierlijke producten.
- 2 Volgens de verwijzende rechter zijn de omstandigheden die de weigering van de belastingdienst betreffen om verzoeker een fiscaal voordeel toe te kennen in de vorm van de vrijstelling van de directe inkomstenbelasting ter hoogte van 60 % van de voor het belastingjaar 2013 aangegeven belasting van belang voor de prejudiciële vragen.
- 3 In dit verband gaat de verwijzende rechter ervan uit dat de bestreden naheffingsaanslag geldig is en met inachtneming van de nationale procedurevoorschriften voor belastingcontroles is vastgesteld.
- 4 In zijn belastingaangifte betreffende 2013 heeft verzoeker inkomstenbelasting ten bedrage van 82 354,09 BGN aangegeven, alsook een belastingvermindering van 48 588 BGN. Ook heeft hij gebruikgemaakt van de wettelijk geregelde vermindering van 5 % en heeft hij 17 970,29 BGN aan inkomstenbelasting voldaan.
- 5 Volgens de verwijzende rechter mocht verzoeker – in lijn met de in de rechtspraak van de VAS heersende uitlegging van het nationale recht – de kwijtschelding (het fiscale voordeel) volledig benutten.
- 6 De voor de inning bevoegde diensten waren evenwel van mening dat de betrokkene weliswaar de specifieke voorwaarden voor de kwijtschelding van een deel van de inkomstenbelasting vervulde, maar hij niet voldeed aan de in een andere wet geregelde algemene voorwaarden. Die andere wet (ZKPO) zou als gevolg van de door de nationale wetgever toegepaste wetgevingstechnische verwijzing van toepassing zijn. Bijgevolg namen de voor de inning bevoegde diensten het fiscale voordeel niet in aanmerking en stelden de verschuldigde inkomstenbelasting in volle omvang, vermeerderd met rente over de verschuldigde maar niet tijdig voldane voorlopige heffing, vast.
- 7 De verwijzende rechter is van mening dat aan de algemene voorwaarden van de ZKPO, waarnaar het voorschrift van de toepasselijke wet verwijst, niet was voldaan. Ingevolge deze algemene voorwaarden mochten aan het einde van het jaar waarvoor de kwijtschelding wordt verzocht en verleend, jegens de betrokkene geen van de in het nationale voorschrift genoemde openbare vorderingen openstaan.

-
- 8 De kwijtschelding van de inkomstenbelasting is een vorm van staatssteun die vooraf bij de Commissie is aangemeld. De Commissie is tot de slotsom gekomen dat de steun verenigbaar is met artikel 107, lid 3, VWEU.
 - 9 Nadat de Commissie dit besluit had gegeven, begon de Republiek Bulgarije met de toepassing van de nationale voorschriften die de voorwaarden en de procedure regelen om in aanmerking voor de steun te komen. De controles vonden later plaats.

Belangrijkste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 10 Verzoeker betoogt dat de toepassing van de algemene voorwaarden van artikel 167 ZKPO op een door hem aangegeven fiscaal voordeel, dat een toegestane staatssteun krachtens artikel 48, lid 6 ZDDFL voor 2013 zou zijn, gelet op de bij het besluit van de Commissie goedgekeurde staatssteun in de eerste plaats het nationale recht en in de tweede plaats het vertrouwensbeginsel schendt. De door hem aangegeven en ontvangen steun zou volledig beantwoorden aan zowel de in het besluit van de Commissie neergelegde voorwaarden als die in verordening (EU) nr. 1857/2006, welke op nationaal niveau uitsluitend in artikel 48, leden 6 en 7, ZDDFL respectievelijk artikel 189b ZKPO zijn neergelegd. Daarnaast zouden voor het litigieuze jaar 2013 geen andere voorwaarden bestaan voor de rechtmatige verkrijging van deze steun.
- 11 Met de bevestigende beschikking stelt de verwerende partij zich op het standpunt dat de wetgevingstechniek van de uitdrukkelijke verwijzing betreffende de hoogte van en de voorwaarden voor de verkrijging van de staatssteun enkel de procedure om hiervoor in aanmerking te komen en de afzonderlijke voorwaarden voor de toekenning ervan betreft, zonder dat hierdoor van de algemene voorwaarden voor de toekenning van alle vormen van fiscale voordelen – inclusief het hier in het geding zijnde voordeel – wordt afgeweken.

Beknopte weergave van de motivering van de verwijzing

- 12 De verwijzende rechter wijst erop dat het aan de nationale rechter staat om het nationale recht zoveel mogelijk aldus uit te leggen dat het kan worden toegepast op een wijze die bijdraagt tot de uitvoering van het Unierecht (arrest ■■■■■ C-119/05, EU:C:2007:434, punt 60).
- 13 De betrokken staatssteun is selectief en beantwoordt aan de communautaire richtsnoeren voor staatssteun in de sector landbouw en bosbouw 2007-2013. Deze steun streeft de doelstellingen van artikel 39, lid 1, VWEU na.
- 14 De verwijzende rechter gaat ervan uit dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden voor de verkrijging van de staatssteun, zoals zij door de Republiek Bulgarije bij de Commissie zijn aangemeld, zij ten grondslag lagen aan de vaststelling van het besluit van de Commissie krachtens artikel 108, lid 3, VWEU en in artikel 48,

leden 6 en 7, ZDDFL juncto artikel 189b ZKPO zijn neergelegd. In het bijzonder wordt de steun overeenkomstig de uitdrukkelijke wettelijke bepalingen toegekend; zij wordt gegeven in de vorm van een belastingvermindering voor geregistreerde agrarisch ondernemers; de voor steun in aanmerking komende investeringen worden vermeld etc.

- 15 Het besluit van de Commissie bevat ook de procedure voor de toekenning van de steun. Deze wordt automatisch toegekend met de indiening van de jaarlijkse aangifte, waarin het fiscale voordeel wordt aangegeven. In een controle vooraf is niet voorzien. De vervulling van de voorwaarden is evenwel onderworpen aan een belastingcontrole achteraf door de diensten van het NAP. Wordt bij deze belastingcontrole achteraf geconstateerd dat niet aan de voorwaarden is voldaan, dan moet het bedrag worden terugbetaald.
- 16 In het besluit van de Commissie is vastgelegd dat het jaar waarvoor gebruik wordt gemaakt van de vermindering (x) aan een controle door de diensten van het NAP in jaar (x+2) wordt onderworpen om na te gaan of voldaan is aan de voorwaarden voor de toekenning van de steun en of de voor steun in aanmerking komende investeringen gerealiseerd zijn.
- 17 De verwijzende rechter wijst erop dat de naheffingsaanslag in het onderhavige geval in het kader van een procedure is vastgesteld die niet is ingeleid binnen de termijnen die in het besluit van de Commissie voor het volledige mechanisme van controles achteraf zijn vermeld, maar pas op 10 mei 2016 met het oog op de controle van de rechtmatigheid van de kwijtschelding van de inkomstenbelasting over 2013. Van de andere kant vormt dit krachtens het nationale recht voor zowel de vaststelling van de werkelijke hoogte van de verschuldigde inkomstenbelasting als voor de controle van het genoten fiscale voordeel, een vorm van toelaatbare staatssteun, geen belemmering. Wat betreft de toelaatbaarheid van de belastingcontrole achteraf maakt het nationale recht geen onderscheid tussen de hierin geregelde onderscheidenlijke belastingvoordelen. In feite geldt voor de controle van de rechtmatigheid van de toegestane staatssteun, die in de vorm van een fiscaal voordeel wordt genoten, het beginsel van procedurele autonomie.
- 18 Om de hiervoor uiteengezette redenen wenst de verwijzende rechter te vernemen of het – gelet op de uitsluitende bevoegdheid van de Commissie voor de bepaling van de voorwaarden voor de toelaatbaarheid van selectieve staatssteun, de procedure voor de toekenning van de steun en de controle van het rechtmatige gebruik ervan en gelet op het feit dat in het besluit van de Commissie krachtens artikel 108, lid 3 VWEU duidelijk de mechanismen voor de controle achteraf van de rechtmatigheid van de in de vorm van een fiscaal voordeel ontvangen staatssteun zijn vastgelegd, alsmede met inaanmerkingneming van het beginsel van procedurele autonomie – toelaatbaar is wanneer een lidstaat de termijnen voor de controle van de rechtmatigheid van het gebruik van een bepaalde steunmaatregel overschrijdt, dat wil zeggen of punt 16 van het besluit van de Commissie deels ruim mag worden uitgelegd.

-
- 19 Voorts merkt de verwijzende rechter op dat de verkrijging van de steun in het kader van de regeling (en diensgevolge het rechtmatige gebruik ervan) ingevolge punt 14 van het besluit van de Commissie afhangt van de vervulling van de in de nationale ZKPO geregelde voorwaarden. De systematische uitlegging van dit punt in samenhang met de in het besluit van de Commissie genoemde rechtsgrondslag, waarin het nationale recht voor de toepassing van de regeling voorziet, leidt op het eerste gezicht tot de conclusie dat het volstaat wanneer de begunstigden zich aan de in de punten 7 en 8 van het besluit genoemde voorschriften houden.
 - 20 Tot een dergelijke slotsom zou men bij de uitlegging van het hiervoor genoemde punt 14 in samenhang met de doelstellingen die de toekenning van staatssteun nastreeft, op het niveau van de in het besluit van de Commissie genoemde communautaire richtsnoeren kunnen komen. Feitelijk draagt het rechtmatige gebruik van de steunregeling door een begunstigde die voldoet aan de voorwaarden van de richtsnoeren en, indirect, aan die van artikel 4, leden 2 tot en met 10, van verordening (EU) nr. 1857/2006 van de Commissie, bij aan de verwezenlijking van de doelstellingen van artikel 39, lid 1, VWEU.
 - 21 De verwijzende rechter merkt op dat de ontzegging van het recht van de begunstigde op staatssteun in de vorm van een vermindering van de inkomstenbelasting krachtens artikel 48, leden 6 en 7, ZDDFL respectievelijk artikel 189b ZKPO overeenkomstig de structuur van het nationale belastingrecht en de fiscale procedurevoorschriften op generlei wijze afdoet aan de mogelijkheid dat de belastingdienst de ingevolge artikel 167 ZKPO verschuldigde openbare vorderingen, vermeerderd met de rente, met behulp van dwangmiddelen int, en dat omgekeerd de toekenning van de steun langs de weg van de kwijtschelding van een deel van de inkomstenbelasting deze mogelijkheid ongemoeid laat. Bijgevolg rijst ook de vraag of de nationale regeling volgens welke de staatssteun aan de begunstigde wordt ontzegd op grond van voorwaarden die niet de doelstellingen nastreven die de toekenning ervan bevordert, evenredig is.
 - 22 Aan de andere kant beoogt deze nationale regeling de naleving van de belastingwetten op het gebied van de directe inkomstenbelasting alsook de sectorale ondersteuning van enkel die begunstigden te bevorderen die verplichte afdrachten conform de toepasselijke regelingen voldoen.
 - 23 Om de bovengenoemde redenen is de verwijzende rechter van mening dat het voor een correcte beslechting van het geschil waar het in het hoofdgeding om gaat nuttig is om een antwoord te krijgen op de vraag of de punten 7, 8, 14 en 45 van het besluit van de Commissie – gezamenlijk en teleologisch bezien met inaanmerkingneming van het evenredigheidsbeginsel – aldus moeten worden uitgelegd dat de rechtmatige verkrijging/gebruikmaking van de steun uitsluitend afhangt van de naleving van de uitdrukkelijk in dit besluit vermelde nationale bepalingen voor de verlening van staatssteun, of dat het daarentegen toelaatbaar is de naleving te eisen van ook andere in het nationale recht opgenomen

voorwaarden, waarmee niet de doelstellingen worden nagestreefd waaraan de toekenning van de staatssteun bijdraagt.